

Простеліть мені, мамо

Простеліть мені, мамо, стежину
Рушничком від стареньких воріт.
Зупинюся в останню хвилину,
Подивлюсь на барвінковий цвіт.
Так буває із кожним, і часто
Ми йдемо, залишаєм поріг...
Вже й для мене на крилах сріблястих
Журавлі несуть безліч доріг.
Не кричи ж бо, підбілена хато,
Упірнувши в зажурений сад.
Час мені вже в дорогу рушати
І не скоро вернусь я назад.
На прощання не мовлю ні слова,
Хоч душа і сама закричить.
Тільки в грудях ось знову і знову
Полинами розлука гірчить.
Та стеліть мені, мамо, стежину
В непогоду і в сяйво принад,
Буду йти я по ній без упину
У життя, що квітує, як сад.